

Frederiksberg den 2. oktober 2012

- 4 OKT. 2012

Kære Karin & Georg Boyes Fond

Jeg fremsender hermed en rejsebeskrivelse af min netop gennemførte studietur til New York i forbindelse med mit Ph.d projekt om små offentlige grønne områder i den tætte by.

Jeg er meget taknemmelig over at have modtaget et rejselegat fra fonden som muliggjorde turen.

Hvis der er spørgsmål til rapporten så ring eller skriv,

Med venlig hilsen

Karin Peschardt

Karin-p@life.ku.dk

28341981

Rejserapport for studietur til New York, den 14. - 24. September 2012

Studieturen til New York var en del af mit ph.d forløb om studiet af små urbane grønne områder i den tætte by. Populært er disse områder også kaldet "Lommeparker" og det var netop i New York den første lommepark blev etableret helt tilbage i 1967 mellem west 53st street og 5th avenue. Helt inde i den

tætteste del af Manhattan, hvor der i høj grad kan tales om tæt by og dermed minimal plads til grønne områder.

Denne første lommepark, Paley park, fungerer som et pusterum for de mange millioner af mennesker der bor og arbejder i området. Jeg besøgte parken og var meget positiv over den oplevelse man fik inde i parken. På trods af dens placering nær tæt trafik og mellem høje huse, var den designet på en sådan måde at man kunne føle sig tilbagetrukket fra byens larm og mylder og dermed få mulighed for at få en mental pause i sin ellers travle hverdag.

Paley Park er designet af landskabsarkitekterne Zion & Breen og er ofte citeret som et af de smukkeste urbane områder i USA. Parken er finansieret af fonden William S. Paley og parken har navn efter Williams

far Samuel Paley.

Paley Park som den ser ud i 2012, bagerst i parken et vandgardin som kamouflerer støjen fra vejen i modsatte ende

Deciderede lommeparker er der kun to af i New York den anden Green Acre Park ligger ikke så langt derfra og er etableret ganske få år efter Paley Park i 1971 af Green Acre fonden.

Green acre park er muliggjort af PPS – Project for Public Spaces. PPS er en almennyttig organisation som har til formål at hjælpe mennesker med at skabe og bevare offentlige områder og dermed bidrage til bedre lokalmiljøer. Jeg havde muligheden for at besøge PPS under mit ophold og snakke med et par af medarbejderne om det arbejde de til dagligt udfører. En rigtig spændende dag hvor jeg blandt andet også fik indsigt i noget af den forskning de arbejder med på stedet. PPS er grundlagt i 1975 af William Whyte

som skrev bogen: "The social life of small urban spaces". Han arbejdede til dels forsknings og undersøgelses baseret og det er altså den tanke der føres videre i dag i organisationens arbejde.

Green Acre Park som den ser ud i 2012, designet ligner meget søsterparken Paley Park

En Lommepark er defineret ud fra dens placering mellem høje huse på tre sider og med direkte tilknytning til vej eller gade. Denne definition er imidlertid en smule snæver hvis man vil undersøge et potentiale af mindre områder i tæt by, så derfor fokuserer mit ph.d. studie også på andre små områder med varierende kontekstuel placering. New York viste sig at være en by der mere end forventet ligger vægt på at have små grønne områder hvor end det lader sig gøre. Dertil må dog også tilføjes at der gennem de senere år er gjort store tiltag for forgrønning af byen, og mange har set et potentiale i både overskudslandskaber, tomme byggegrunde og overskydende vejarealer hvor små grønne nicher er blevet klemt ind og nu fungerer som især sociale og rekreative åndehuller.

TV. Et stykke vejareal inddraget til siddepladser og plantekummer ved Flat iron bygningen.

TH en af mange små parker etableret på et hjørne af en gade

Generelt er New York et godt eksempel på at grønne områder, små eller store er værdsat og brugt af de mennesker der bor og færdes i byen til dagligt. Her oplever man i den grad hvad uderummet betyder for en tæt by og hvilke potentialer for at etablere grønt der er i selv de mindst umiddelbare steder. Det er dog også værd at tilføje at New Yorkerne gør en stor frivillig indsats i forbindelse med vedligehold og etablering af disse små områder. Langt de fleste områder har en gruppe af folk bag sig som passer på stedet og sørger for at det låses af om aftenen således eksempelvis hærværk undgås. En tradition der dels gælder for de små mere almindelige parker men også i forbindelse med etablering af "community gardens". Denne tradition er støttet af Green Thumb programmet som hjælper med programmering og materiel støtte til etablering af sådanne haver. Jeg besøgte en Green Thumb Garden i Harlem hvor en kvinde fortalte levende om de mange glæder hun havde ved dette lille sted midt i den tætte by.

Green Thumb Garden i Harlem, haven her har 14 små plantekasser der hver er tildelt en familie i området

Jeg fik udover mødet med PPS også mulighed for at møde folk fra "city of New York". Matthew Wells der er forstkandidat og som nu arbejder med forvaltning af byens træer og forgrønning af byen. Det var interessant at høre om den måde de arbejder på og hvor kompleks det kan være at etablere og vedligeholde gadetræer i New York. Matthew havde desuden planlagt at jeg også kunne mødes med en landskabsarkitekt fra kommunen Christopher Crowley som kunne tage mig med på en tur rundt i byen og vise mig nogle af hans projekter gennem de seneste 25 år han har arbejdet ved kommunen som landskabsarkitekt. Med kritiske øjne må jeg sige at han var en typisk landskabsarkitekt af den gamle skole som ikke har flyttet sig i sit design i forhold til tidens nye udfordringer på især klima og bæredygtighedsområdet. Men ikke desto mindre var det ganske lærerigt og det kan af og til være fint også at se mindre gode eksempler som sætter vor tids udfordringer og behov i perspektiv.

Ud over det faglige indhold af turen som direkte relaterede sig til mit eget studie fik jeg også mulighed for at se en masse andre landskabsarkitektoniske perler. Heriblandt Central Park, Prospect Park, Bryant Park og ikke mindst Highline Park som åbnede i henholdsvis 2008 og 2011. Et helt fantastisk projekt tegnet af landskabsarkitektfirmaet James Corner field operations samt arkitekterne Diller Scofidio + Renfro. Highline

park er etableret på en gammel hævet jernbane strækning der havde til formål at transportere især madvarer til fabrikker og varehuse i området.

Highline Park strækker sig fra Meatpacking district til Chelsea gennem gamle fabriksbygninger hævet over byens øvrige trafik

Alt i alt var turen enormt inspirerende både for mig fagligt som landskabsarkitekt og mere indgåede for mit ph.d projekt. New York er om noget et eksempel på tæt by og er derfor også et sted hvor man i den grad oplever kontrasten mellem grønt og gråt. Man forstår vigtigheden af at prioritere grønne områder i by kontekst. Dette især fordi de i en by som New York anvendes flittigt og det er en kendsgerning at det er en nødvendighed med stadig fokus både på vedligehold og etablering af grønne områder således byens borgere har rekreative steder tæt på deres daglige færden i byen. På denne måde optimeres byen udeområder også i forhold til de udfordringer vi står overfor i dag dels på klimaområdet og ikke mindst i forhold til den problemstilling vi står overfor med stadig stigende tilflytning og dermed fortætning af byen. Helt klart et besøg værd!

Venlig hilsen

Karin Peschardt

Landskabsarkitekt og Ph.d studerende

Skov og Landskab, Københavns Universitet

Mail: karin-p@life.ku.dk, tlf 28341981